

Maart is de Lentemaand !

In deze bijzondere tijd waarin de dingen blijkbaar steeds moeilijker worden, heeft elkeen de plicht tegenover zichzelf en haar of zijn omgeving om toch te trachten vreugde en vriendschap uit te stralen. Op straat een begroetend handje opsteken, al eens blijven staan voor een kort woordje met mensen die je kent, het doet deugd voor je medemens en voor jezelf. De natuur leeft nu snel terug op, weldra komt ook 'ons' herlevendigheid spuitje eraan, dus ook aan de donkerste dagen komt dra een einde ! Wij kijken met het bestuur alvast uit om jullie allemaal terug op onze, eventueel aangepaste, activiteiten te mogen begroeten !

Ons lokaal blijft voorlopig gesloten. We laten het jullie dadelijk weten als er iets verandert !

NIEUW !!!!

Ons eerder traditioneel gezellig naaikransje van de dinsdagnamiddag krijgt een nieuwe, meer 'ladingdekkende' naam : **Hobby- en Handwerkclub**. Alle mensen die van kleine creatieve werkjes houden zullen er hun gading vinden. De uren werden lichtjes gewijzigd : elke dinsdag van 13 – 16 u. Alle info bij Francine Swinkels 0470/279529 ! Of kom gewoon eens kennismaken bij een tasje koffie zovlug de covid beperkingen opgeheven worden ! Leg alvast een knoop in jullie zakdoek!

Kultuur

Zoals reeds eerder verwacht en medegedeeld werd het Galaconcert van april definitief geschrapt en werd de musical Sound of Music verplaatst naar 9 december. Jullie worden zeker nog tijdig bericht over eventuele veranderingen.

Petanque / Wandelen / Fietsen

Zijn volgens OKRA Sport+ toegestaan onder 'OKRA vlag' en verzekering zolang aan de officiële richtlijnen voor Covid19 wordt voldaan : in open lucht / mondkap verplicht / groepjes van max 4 personen / afstand 1,5 m. Neem contact met jullie activiteitenverantwoordelijke voor eventuele afspraken ! Zit zeker niet stil, kom buiten en ontmoet je vrienden !

Belangrijk : van onze voorzitter : COVID inenting

Laat ons hopen dat deze pandemie vlug voorbij zal zijn en we terug een normaal leven kunnen gaan leiden, alhoewel dit naar mijn mening toch enigszins anders zal verlopen dan voorheen. Daarom doe ik een oproep om jullie te laten inenten en niet te luisteren naar de vele fake-berichten en anti-vaxxers. Volgens de virologen is elk vaccin van uitstekende kwaliteit. Het is enkel als we allemaal goed ingeënt zijn dat we met onze toffe OKRA familie terug zoals voorheen aan de slag kunnen ! We rekenen op jullie allemaal !

Online voordrachten van OKRA Antwerpen:

de voordracht van Marc Van de Looverbosch: "Waar staan we in de Wetstraat?" kan je op deze plek bekijken : <http://www.rgsteam.be/okra1>. De link blijft 3 maanden geldig. De volgende voorziene online voordrachten : Filip Lardon – naar een wereld zonder kanker (vanaf 9/3 beschikbaar) en van Tom Robersscheuten – de Mattheüspassie (vanaf 23/3 beschikbaar) zijn binnenkort beschikbaar op de regio website <http://www.okra.be/antwerpen>.

Nuttige Tel Nr/GSM/E-MAIL

Jos Van Loy		0474/566.783	vanloyj@gmail.com
De Cock Coleta	03/353.32.76	0496/417.786	jorisrymen@gmail.com
Deproost Walter	03/485.59.69	0476/318.808	walter.deproost@telenet.be
Bogaerts Myriam		0477/805.337	myriam2a@hotmail.com
Clerckx Peter	03/457.58.61	0484/356.087	peterclerckx45@gmail.com
Luce Gevers	03/485.55.73	0485/65.56.08	luce.gevers@telenet.be
Leo Beeckx		0497/40.61.59	leo.beeckx@scarlet.be

De sacоче

Misschien zijn er lezers die veronderstellen dat Turkije zijn bestaan te danken heeft aan de oprukkende Ottomanen. Misschien zijn ze in de overtuiging dat het echte, moderne Turkije pas is ontstaan dankzij Mustafa Kemal, oftewel Atatürk. .. Ik begrijp dit misverstand en ik wil het hierbij even rechtzetten. Turkije is namelijk ontdekt door Eddy Wally. Daar sprong hij uit zijn 'vliegmasien' en daar heeft hij de sacоче ontdekt en sinds dat heuglijk feit vind je in het reusachtige land van Istanboel tot aan de grens van Irak, van Antalia tot aan de Zwarte zee een onuitputtelijke voorraad van damestassen oftewel sacoches, die op hun beurt een fatale aantrekkingskracht uitoefenen op de nietsvermoedende bezoeker.

Welke argumenten ik kan aanhalen om deze bewering te staven? Onlangs ruilden we het grimmige Vlaanderen met zijn vierentachtig zware overtredingen voor het gastvrije Turkije; en na een heerlijke trip doorheen Cappadocië, kwamen we terecht aan de zonnige zuidkust voor een weekje rust. Ons gezelschap bestond vooral uit senioren die duidelijk uitstraalden dat ze nog even wilden profiteren van het leven nu het nog kan. Het spreekt vanzelf dat de dames ruimschoots in de meerderheid waren. Zij leven gewoon langer, zij zijn het sterke geslacht en ze veroveren de wereld, al kletsend over hun kleinkinderen, over Tupperware en over Versache.

Welnu, als een bus met dames stopt in de buurt van een Turkse winkelstraat vindt er een mutatie plaats van een of ander vrouwelijk gen. Als de deuren van de bus openfloepen is dit een sein om eendrachtig het winkelstraatje te bestormen en de lederwinkeltes te bezetten, op zoek naar damestassen.

Als Japan de meester is in het kopiëren van elektronische toestellen, dan bijt Turkije zeker de spits af op gebied van namaakartikelen van textiel en lederwaren. Bij het kopen hoef je je niet te bekommeren over de vele nulletjes van de Turkse lire, want de handelaars hanteren de euro

beter dan wij. Ook de taal stelt geen enkel probleem want in elk winkeltes spreekt er wel iemand drie woorden Nederlands en blijkt die persoon daarenboven een oom te hebben die in Winterslag heeft gewerkt.

Wel is er enige onbeschaamdheid vereist om af te bieden.. Soms heb je het gevoel dat jij er de oorzaak van zult zijn dat de twaalf kinderen van de brave handelaar een zielige hongerdood zullen sterven. Niets mee inzitten en harteloos een bod doen dat ongeveer de helft van de vraagprijs betreft.

Ik vind het doodnormaal dat een dame een mooie tas wil die er identiek uitziet als een exemplaar dat in België het twintigvoudige kost, ik kan ook nog begrijpen dat tante Maria in Vlaanderen ook zo'n tas wil hebben en dat het ook een ideaal geschenk is voor de oudste dochter bij het volgend kerstfeest, maar als elk winkelstraatje opnieuw de koopwoede aanwakkert dan snap ik het niet meer. Er zijn dames die negentien sacoches hebben gekocht!

In een archeologisch prachtland als Turkije zou je verwachten dat de gesprekken zouden gaan over de draaiende derwisjen in Konya, of over de Apollotempel in Side, de pracht van Ephese of het natuurwonder in Pamukkale. .. Niets daarvan, de lounge van ons hotel zoemde van de woorden Vieton en Delvaux. .. De vrouwelijke toerist in Turkije is in de ban van de sacоче.

Bij dit fenomeen stel ik me twee vragen. Ten eerste: hoe komt het dat die spullen zo goedkoop zijn? En ten tweede: wat gaat er met die sacoches gebeuren? Stel nu eens dat er bij de terugreis een vliegtuig in de lucht zou ontploffen. Er zou een wolk van sacoches neerdalen over Istanboel, over Bulgarije, Hongarije en Griekenland, ze zouden aanspoelen op de stranden van Kreta, of blijven hangen, met één handvat aan een Dorische zuil van het Parthenon in Athene. .. Maar zelfs als je de hele handel ongehinderd door de douanen sluist, wat gebeurt er met die sacoches eenmaal terug thuis? Temeer daar een aantal dames diverse keren Turkije hadden bezocht en toegaven dat zij telkens opnieuw door het virus werden besmet.

Mijn visie over de uiteindelijke bestemming is eenvoudig. Eens zullen we allemaal sterven, de mannen eerst, zoals we hoger al hebben aangehaald. Maar eens zal ook moeder heengaan. De begrafenis zal worden geregeld, er wordt een koffietafel aangeboden met broodjes en taart, het huis zal worden verkocht en de opbrengst verdeeld onder de kinderen, de inboedel wordt verdeeld en ook het zwart geld. En als er dan nog geen ruzie is, komen de kinderen, na de eerste zeswekenmis bij elkaar in het huis van de oudste zoon en die zegt: 'Kijk, we hebben het allemaal goed geregeld, maar er is nog één probleem: wat doen we met de sacoches van ma. . . !'

Vraagt één van de andere kinderen: 'Hoeveel keer is ma naar Turkije geweest?' Twaalf keer, zo blijkt. Het blijft even pijnlijk stil. Je ziet alleen de bewegende lippen die een stille berekening maken. Tot een van de kinderen het durft te zeggen: 'Dat zijn om en bij de tweehonderd sacoches. . . !'

En weer valt er een stilte. Tot een van de kinderen voorstelt: 'Zullen we een container laten komen. . . ?' Waarop de meest sociaal-geëngageerde reageert: 'Nee, we gaan die spullen toch niet naar de afvalberg brengen. Ik stel voor dat we ze cadeau geven aan de minst begoeden in onze maatschappij.'

Iedereen gaat akkoord. En aan wie geven ze dan die saoches? Aan de Turken! En die nemen, ze mee op vakantie naar Turkije en beginnen een bescheiden handeltje. En daarom zijn ze zo goedkoop: ze krijgen ze gewoon terug.